

[Steen Folke]

ældrenes økonomiske situation ikke forhindrer den unges uddannelse.

Hvilke tanker har regeringen gjort sig om det fremtidige gymnasium? Man erkender, at gymnasiet i dag ikke længere er den rent studieforberedende uddannelse, som den er på papiret. Større og større andele af studenterne søger andre uddannelser end de langvarige teoretiske uddannelser. Men i bemærkningerne står der blot, at tendenserne må give anledning til overvejelser om, hvorvidt gymnasiets funktioner udelukkende skal være de samme som hidtil. Hvad tænker regeringen sig egentlig? Hvilke ændringer er nødvendige? Vil man ændre indholdet, eller vil man indføre adgangsbegrænsning?

Ifølge punkt 7 i forslaget skal der indføres praktisk beskæftigelse inden for arbejdslivet, men hvordan skal det ske? I bemærkningerne står der helt uforpligtende, at det må undersøges, hvilke muligheder der er osv., osv. Det gælder på en lang række punkter, at det bliver ved disse uforpligtende erklæringer.

Til punkt 3 vil jeg sige, at en egentlig uddannelsesløn eller i hvert fald betydeligt forbedrede økonomiske støttemuligheder vil være et langt effektivere middel til at tiltrække de unge, der »ikke umiddelbart er motivet for at modtage en fortsat uddannelse efter grundskolen«, som det hedder, end de metoder, der her anbefales, nemlig etablering af forskellige former for kortvarige kursus. Vi er meget på vagt over for den idé med de korte kursus, og jeg vil i hvert fald gerne tage kategorisk afstand fra det, som er udformet i forbindelse med ordningen med ungdomsgarantien, nemlig at man skal lave halve basisår som indslusning til EFG-uddannelserne. Det, man gør med sådan en ordning, er selvfølgelig reelt at undergrave den EFG-uddannelse, der allerede er etableret, og det er i det hele taget et af problemerne ved de korte kursus.

Til punkt 4. Principielt synes vi, det er rigtigt, at en ungdomsuddannelse skal give adgang til et bredt spektrum af videregående uddannelser og erhvervskompetence, eventuelt efter gennemgang af supplerende kursus. Men den logiske konsekvens af dette forslag må være, at adgangsbegrænsningen til alle uddannelser ophæves; ellers bliver det tomme floskler, at de forskellige ungdomsuddannelser er ligeværdige.

Til punkt 5. Vi er meget på vagt over for dette med fleksibiliteten i uddannelsessystemet. Det lyder så smukt og rigtigt, og jeg vil ikke bestride, at det set fra den enkelte kan være en fordel, at man kan gå fra én uddannelse til en anden nogenlunde tvangsfrit. Men også her er den afgørende problemstilling den, at man ved en modulopbygning af uddannelserne, som indebærer denne fleksibilitet, risikerer reelt at undergrave de samlede uddannelser. Vi mener, det er vigtigt, at uddannelserne skal være et sammenhængende hele, hvor almene fag og mere praktiske fag knyttes sammen, som det f.eks. anbefales på EFG-området i form af en faglig toning af fællesfagene inden for hovederhvervsområderne og på de enkelte andendelsuddannelser. Inden for de teoretiske uddannelser er vi imod en modulopbygning, der kan slå igennem på den måde, at det kommer til at forhindre et tværfagligt samarbejde og en rolig progression i løbet af tre sammenhængende uddannelsesår.

Til punkt 7. Vi er enige i, at der i uddannelserne bør være et samspil mellem teori og praksis, og at uddannelserne må åbne sig ud mod det omgivende samfund. Men hvordan vil man sikre, at det sker? Det er der intet om i forslaget her. Og hvordan vil man undgå, at praktikophold bliver slet og ret på arbejdsgivernes præmisser? Der ligger nogle meget store problemer i den praktiske gennemførelse af de hensigter, som vi i og for sig kan erklære os enige i. Regeringen gør intet for at vise, hvordan man kunne forestille sig problemerne løst.

Til punkt 8 om studie- og erhvervsorientering. Det lyder smukt, at studie- og erhvervsorienteringen skal udbygges, men man må også gøre sig nogle overvejelser over, hvilke funktioner studie- og erhvervsorientering kommer til at udfylde i et kommende uddannelsessystem. Studie- og erhvervsorienteringen skal efter intentionerne erstatte den sortering af ungdommen i de studieegnedede og de praktiske, som tidligere skete gennem karakter- og eksamenssystemet. Nu skal sorteringen ske gennem vejledning. Men sortering bliver der alligevel tale om, blot tilsløres den i kraft af den individuelle vejledning, hvor sorteringen gennem karakterer i en vis fostrand er mere gennemskuelig.

Studie- og erhvervsvejlederen får også den funktion at prøve at overtale de unge til et